

# ГОРЊОВАРОШАНЦИ



број 5

# ДАН ШКОЛЕ

Поводом дана наше школе, 31.10.2012, одржана је приредба у почаст свим ђацима, наставницима и свим бившим и садашњим члановима наше школе. Гости су пристизали и попуњавали празна места. Са почетком у 17 часова приредбу смо отворили химном државе „Боже правде“. После отпеване химне наступила је директорка школе Светлана Лукић са срдчним говором. Затим су ученици млађих и старијих разреда припремили разне скечеве, песме, игру и заједно са хором су учинили атмосферу и сам догађај лепшим и свечанијим. Осмеси веселе публике исказали су њихово задовољство, а после сваког наступа публика је громогласним аплаузом наградила све учеснике. Приредбу смо затворили песмом „Дунаве, Дунаве“ од Yu групе, а директорка је поделила појединим члановима публике дипломе како би се захвалила за уложени труд за нашу школу. По завршетку приредбе сви су били задовољни, а потом су уследили позитивни коментари. Наставници су били поносни на своје ђаке, а ђаци пресрећни са жељом да следеће године иста ова приредба буде успешнија.

Андријана Костић VIII/1  
Мања Марјанов VIII/1



Наша школа је 14.12.2012. године одржала хуманитарну представу за помоћ нашој тешко оболелој ученици II разреда и тако показала своје велико срце.



# ДЕЧЈА НЕДЕЉА

Дечја недеља је ове године била од 01. до 07.10.2012. Одржан је велики број манифестација у сарадњи са Пријатељима деце Земуна, Београда и Србије. Наша школа је имала ту част да са Етно групом учествује три пута у оквиру Дечје недеље.

03.10. у фоајеу градске општине Земун је био

“Свечани пријем деце Земуна” код председника градске општине Земун господина Бранислава Пространа.

05.10. је био фестивал дечјег стваралаштва на Калемегдану, на платоу испред Павиљона

“Цвјета Зузорић” под називом:

“**Растимо као једно – бољи смо заједно.**”

06.10. смо наступали у Дому за стара лица

“Бежанијска коса” у програму:

“**За мостове међу генерацијама.**”

Имали смо веома успешне наступе. Уживали смо у песми, игри и дружењу са децом широм Србије!

Ана Урбан, наст. музичке културе



Импресум

\*\*Горњоварошанци бр.5, часопис ОШ „Горња Варош“ Земун \*\*Издавач ОШ „Горња Варош“ Земун, Добановачка 72\*\*  
За издавача: Светлана Лукић, директор \*\*Штампа: \*\*Редакција часописа: Главни и одговорни уредник: Тања Гавриловић, наст. немачког језика\*\*Заменици главног уредника: Андријана Костић 8/1, Мања Марјанов 8/1, Тамара Београцац 8/2 и Хелена Голијанин 8/2 \*\* Сарадници: Ива Савић 8/3, Теодора Грујовић 8/3, Ања Вељановски 8/1, Никола Јовановић 8/2, Петар Миловановић 8/3, Тамара Ненадов 7/1, Нина Краљ 7/1\*\*Прелом, компјутерска обрада: Игор Јовановић, наст. информатике\*\*Стручни сарадници: Ружица Кљајевић, наст. математике, Сузана Чакмак наст. српског језика, Марија Милинковић, наст. српског језика, Зорица Тмушић, наст. математике, Илија Мирковић, наст.математике, Љубинко Вуковић, наст. историје, Бранислава Совиљ, библиотекарка.



# ИЗЛЕТ У СРЕМСКЕ КАРЛОВЦЕ

Коначно је освануо четвртак михољског лета ове јесени. Трећаци и четвртаци кренули су на излет чији је циљ био манастир Крушедол, Петроварадин, Сремски Карловци и Стражилово.

Прво наше одредиште је манастир Крушедол. У манастиру Крушедол су спаљене мошти мајке Ангелине, њеног мужа, и њихова два сина. Монаси са Свете горе су осликавали зидове на куполи, док је још бетон био мокар. Наше друго одредиште је Петроварадин. У Петроварадину смо се попели да се сликамо испред Петроварадинске тврђаве. Наш водич Мина нам је испричала занимљиве податке о Петроварадину и Петроварадинској тврђави. Док смо стајали испред Петроварадинске тврђаве, Мина нам је објаснила зашто на Петроварадинској тврђави (на сату) велика казаљка показује сате, а мала минуте. Да би бродови лакше препознали које је време. Касније смо организовали игре у којој су девојчице победиле дечаке јер су дечаци варали. Купили смо разне сувенире, и кренули смо на следеће даље.

Следеће одредиште су Сремски Карловци. Када смо стигли, отишли смо да напунимо наше флашице са водом. Чесма на којој смо напунили флашице се назива „Четири лава”. Чесму је саградио доктор Миодраг Радуловачки. Поред чесме се налази школа Богословија у коју је ишао наш прослављени песник Бранко Радичевић.

Последње одредиште је Стражилово. У Стражилову смо играли разне игре. Прескакање канапа, шуге и многе друге. После уморног, али занимљивог дана смо са осмехом на лицу кренули кући.

Дуња Гавриловић IV/3, Тара Ђурић IV/1 и Марија Вуковић IV/3





Директор ИК ЈРЈ предаје диплому Даниели, на Београдском сајму књига, 2012.  
Поред ње је и наставница Жанка.

## НА ОВОГОДИШЊЕМ БЕОГРАДСКОМ САЈМУ КЊИГА – НАГРАДА ДАНИЕЛИ

Крајем прошле школске године издавачка кућа ЈРЈ расписала је конкурс за дечје стваралаштво у области тзв. лаких (популарних) жанрова – *љубића и кримића*. Тешко је замислити да се деца до четрнаест година старости могу огледати у дужој форми, па је конкурс предвиђао песме и приповетке у датим жанровима. Даниела Јоксимовић, тада ученица седмог разреда наше школе, написала је кратки *роман*. Кримић. Узбудљив. Наравно, неуклопив у захтеве конкурса, па је Даниела тако и награђена – ван конкуренције, за једини роман конкурса.

Надамо се да је *Тајна пауновог пера* тек први у низу кримића због којих ћемо једном, кад се зачитамо, заборављати да је време ручку, да је већ требало да сиђемо на претходној станици (а још увек смо у аутобусу), због којих ће наши кућни љубимци цвилети пред вратима (јер морају напоље), а нама је остала још само ова (и ова!) страница... Напред, Даниела!

*Горњоварошанци* обимом не предвиђају романе, па смо изабрали само један мали део, да стекнете слику о целини:

### ТАЈНА ПАУНОВОГ ПЕРА

(...)

Прошло је скоро 5 година од када је Emili отишла на академiju и од када се zaposlila, али пошто претходних година није обилазила своју породицу, нити се чула с њом, одлучила је да јој за овогодишње празнике оде у посету, а и да обиђе дејка кога све ово време није видела.

Bila је зима и падао је slab снег, у кући Manutovih је било време ручку, и када је Emili ушла у кућу запреpastila је све присутне. –Emili, dušo, зашто nisi javila да dolaziš?-reče iznenađeno, али и presrećno Emilina majka. –Htela sam да vas iznenadim... -pravdala се Em. A, Braјane, да li si to ti?-upita Emili. –Da, zar me ne prepoznaješ?!- upita је on. –Ne, promenio si се. Vidim да sada носиш naočare, и да имаш по коју bub...reče Emili, када је spazila majčin pogled. Emili је често imala naviku да bude prokлето iskrena и да

uvek kaže sve što misli, ali spazivši majčin pogled, promeni temu i reče: - A, gde je Nik? - upita Emili pogledom pretraživajući sobu. - Ovaj, šta kažeš da prošetamo pa da ti usput sve ispričam? - upita je Brajan. - Hah? U redu.

\*

- Pa, ovako. - reče Brajan. - Dve nedelje nakon što si otišla na akademiju, Nik i ja smo bili na ručku kod tvojih. - započe Brajan. - Ali, odmah posle glavnog jela je rekao da mora negde da ide, i to je bio zadnji put da smo ga videli. - završi svoje kazivanje Brajan, a Emili ga upita: - Ovaj... ne znaš gde bi mogao da bude? - Ne. Jedino što sam čuo je da se preselio što dalje od nas da bi te preboleo, jer je teško podneo tvoj odlazak, ali ti je ostavio ovo pismo. Nisam ga otvorio, jer nije bilo namenjeno meni. Emili otvori pismo, i pročita ga. U njemu je pisalo da Nik raskida vezu jer on veruje da njihova veza ne može da opstane zbog toga što nisu više zajedno. Čim ga je pročitala, reče: - Uh. Znači da je na neki način pobegao od mene?! - uzdahnu Emili, a zatim dodade: - Ovaj, Brajane, da li zeliš da budeš moj pomoćnik na poslu? - upita ga. - Ti si se zaposlila?! - upita iznenađeno Brajan. - Da, pa hoćeš li? - Sa velikim zadovoljstvom!!! - reče joj Brajan, i, rukovavši se s njom, krenu ka kolima da bi se vratili nazad u grad. Kada su stigli, svima su saopštili tu radosnu vest, i upitali ih kada kreću, a Emili im odgovori: - Krećemo za tri dana, taman ćeš imati dovoljno vremena da se spakuješ i pripremiš.

\*

## 10 GODINA KASNIJE

Stari sat od hrastovine u predvorju kuće otkucao je ponoć. U njegovom podnožju ležalo je beživotno telo lepe mlade devojkice, čiji su zlatni uvojci, nekada velelepni sada bili pokriveni krvlju, koja je takođe prljala njenu svilenu večernju haljinu. Ejmi Vanroad bila je mrtva. Ubijena je u svojoj kući po povratku sa zabave povodom Noći Veštca. Jedini trag koji je ubica ostavio bilo je malo, ali upadljivo paunovo pero, koje se slagalo sa žrtvinim očima. U kući je pored žrtve, bio i stari batler, koji je za vreme ubistva bio napolju, sklanjajući gospođicinog ponija u štalu blizukraja ogromnog imanja. Deset minuta nakon izvršenog ubistva, batler se vratio u kuću, i, uznemiren, odmah pozvao policiju i čuveno detektivku Emili Manut.

Čim je batler spustio slušalicu, uplakanog lica i ridajući, u daljini, od prilike sa kraja imanja, iz pravca štale čuo se hladan i sarkastičan smeh koji je parao uši i koji je dopirao kroz širom otvoreni prozor. Zaveses su bile natopljene kišom, i lelucale su se pod naletima vetra.

Nebom se prolomio glasan prasak. Munje i gromovi. - Samo nam je još ovo trebalo! I to baš na Noć Veštca!!! - reče plačno batler, uznemiren ali i ljut sto nije čuo uljeza i što nije spasio gospođicu od hladnih kandži smrti.

Nekoliko minuta kasnije, dojurila je policija na čelu sa detektivkom Emili Manut, i njenim pomoćnikom, momkom sa naočarima, fiksnom protezom, bubuljicama, po imenu Brajan Parter. Kada su napustili vozila, policajci su pretražili imanje, blok i opšti kraj, dok su žrtvu prepustili detektivki.

Komandant policije je priveo batlera i ispitao ga sumnjajući na njega. Brajan i detektivka su izolovali žrtvu, izvadili pribor i detaljno je pregledali: od odeće do nakita pa čak i njenu torbicu, koja je visila na čiviluku, i u kojoj su našli smo parfem i sliku svoga verenika, prelepog mladića po imenu Viktor Granč.

**(наставак можете прочитати ако се обратите школском библиотекару)**

# ЛИТЕРАЛНИ РАДОВИ НАШИХ ЂАКА

## Кловн

У једном малом градићу живео је господин Пајачовски са женом и двоје деце. Имали су скромну кућу и живели су мирно.

Господин Пајачовски је изненада упао у дубоку депресију. Шта год да је радио, осећао се лоше. Покушао је све, али и даље је био депресиван. Госпођа Пајачовски није више знала шта да ради. Једног дана, на ивици немоћи, она му је препоручила да оде код психијатра. Он нерадо пристаје, али нема избора, већ је све пробао. Већ за следећи дан је заказао термин.

Психијатар код кога је Пајачовски дошао био је надалеко чувен по томе што одлично ради свој посао.

-Добар дан. –ушао је Пајачовски у ординацију.

-Добар дан. Зашто сте овде? Како вам могу помоћи? –обратио му се доктор мирним тоном.

-Докторе, стално сам депресиван. Шта год да радим, увек сам тужан и нерасположен. Како да се увеселим? Шта да радим?

„Сигурно није страшно. Има милион оваквих случајева.“ -помисли психијатар.

-Јесте ли пробали дуге шетње са пријатељима? То мени увек помаже.

-Пробао сам, али колико год се они трудили, мени је све горе.

-А романтична вечера са женом?

-Спремила ми је омиљену храну, све је било савршено, али ја сам и даље био депресиван.

-Да ли сте пробали да урадите нешто што никад нисте? Нешто ново, узбудљиво.

-Спуштао сам се падобраном, мазио питона, возио кану, сурфовао.

-И ништа од тога није помогло?!

-Ништа.

„О, Боже. Ово је озбиљније него што сам мислио. Ово обично свима помаже.“ -Рече доктор у себи.

-Хеј! Знај! Погледајте кроз прозор! Вашар је поново отворен! Чуо сам да је одличан!

Рекли су ми да има различитих представа и да су одличне, поготово оне са кловновима.

Заправо, има један кловн, Фрости, који је нарочито добар. Ваљаћете се од смеха! Идите и погледајте његову представу и верујте ми, нећете имати разлог за депресију! Пајачовски се окрену ка психијатру и тужно га погледа.

-Докторе, ја сам тај кловн.

Они који увесељавају друге споља су весели и смешни, али изнутра неки можда живе са неизмерном тугом.

Хелена Голијанин VIII/2

# ПЕСМЕ

## Дечак и галеб

На реци плавој  
брод се њише.  
У броду дечак  
седи и пише.  
Док галеб бели  
друштво тражи  
да заједно уживају  
на некој плажи.

Дечак се умори  
и оловку остави.

Главу подиже  
ка ведром небу  
и угледа птицу  
на своме једру.

Галеб се уплаши,  
крила рашири.

Над реком плавом  
галеб лети  
веселог детињства  
Жели да се сети.

Ања Јанковић IV/2



## Морска песма

У даљини све се плави  
Бродић мали запљускују  
морски вали  
Галеб бели небом лети  
Да ухвати неку рибу  
понекад се сети  
Стари рибар вредно ради  
Богат улов данас вади

Николета Матић IV/2



## Пролеће

Пролеће се буди  
Песму своју нуди  
Птичице лете  
И кад цвркну слете  
Процветало цвеће

Николета Матић IV/2



## Пас Жућа

Испред врата Жућа куња  
Одједном севне страшна  
муња  
Жућа види мачки очи  
Он застрашујуће скочи  
Жућа лута као јесен жута  
Куда ли лута,скренуо је с  
пута

Николета Матић IV/2



## Моја лутка

Моја лутка мала,плава  
Сваког дана само спава  
Мора да види шта се  
дешава  
Да би се и она умешала

Николета Матић IV/2





# ГРЕШНИЦИ И СОКОЛОВИ

## „Правда“

„Јуриш!“, узвикне војвода, и обе војске крену да јуре, једна према другој. Страх и страва су нестали, и узбуђење обузме бојнике. Како се приближава судар, сви се још брже привакавају на случај. Испред пољске војске јашу официри у бљештавом оклопу и боре са руским Козацима, како једни друге ударају и убијају. Тешко је било препознати витеза од лудака. Урлици, звукови бола и разбијање оклопа, чинили су битку далеко страшнију него што су војници мислили да ће бити. Пољаци су своју снагу ставили пред изазов. Дуго су Руси држали своју позицију. Пољске, често победничке, тактике нису биле довољно добре овог дана. Дуга је то била борба, жешћа крв тече кроз вене оних који бране и Руси надјачају Пољаке. Пољаци се повлаче, и Руси их терају стрелама и псовкама. Тако и Владимир, попне се на велики камен и слави своју победу. Међутим, Бог је желео да заврши свој посао, и из ведра неба, стрела погоди Владимира у срце. Милан, његов друг, је дошао у његову помоћ, али рече му Владимир: „Не брини се, Милане, јер ово је Божја стрела. Дуго сам ја носио понос других људи, моје породице, и ево је, моја казна. Моли се у моје име, Милане, јер ја ћу у твоје.“ Тог трена се Милан прекрсти и анђеосиће и узме Владимира, јер је дошло његово време. Све у људском виду може изгледати лепо, али само мислилац зна истину свог окружења.

## „Будалаштина!“

Како се вратио кући, затекао је своју мајку у плачу. Пришао је и упита: „Мајко, шта се десило? Је ли се неко повредио?“ Мајка погне своју главу, и са ужасом рече: „Сине, хвала Господу што си дошао! Твој отац је погинуо! Пољаци су освојили западне вароши Украјине! Козачка снага није издржала, барем не до краја.“ Ућутка се Владимир и седе за столицу, обузет тугом и неверицом. Његова жалост је полако прождирала његово срце. Чим мајка престаде да плаче, тако Владимир поче. Више никад неће видети лице свог милог оца, и мораће он кренути у поход на тиранина.

Те ноћи, Владимир никако да заспе. Његова душа полако је умирала од туге. Страх полако залеђује његову крв. Чак и када заспи, једна ужасна мора га пробуди. Свануло је, и Владимир излази да погледа поштанско сандуче. Унутра Владимир нађе писмо где пише: „Поштовани војниче, у име његове силе и части, нашег господара Ивана, заповеда ти се да се јавиш у касарну у подне. Хвала.“ Од тог тренутка, његово срце застане. У себи покушава да нађе разлог зашто ово не заслужује. Али отворио је очи. Његови грехови су га стигли. Из чистог мира пусти писмо и узвикне: „Будалаштина!“

Димитрије Шуковић VII/2



## **\*ВИЦЕВИ\***

- \*Учитељица: Перице, колико је  $2+2$ ?  
\*Перица: 4  
\*Учитељица: Седи, 5.  
\*Перица: Знао сам да је 5, не знам шта ми би да не кажем.

## **ПЕРИЦА**



- \*Учитељица: Перице, колико је  $11+30$ ?  
\*Перица: Пола 12.
- \*Полицајац: Дај ми име и презиме!  
\*Перица: Ако ти дам име и презиме, како ћу ја да се зovem?
- Учитељ веронауке покушава да објасни деци међу којима је и Перица, појам Божијег провиђења.  
\*Учитељ: Замислите да људи раде на торњу црквене зграде и да неко случајно падне и ништа му не буде. Како би сте то назвали?  
\*Перица: Па то је чиста срећа.  
\*Учитељ: А да следећег дана поново падне?  
\*Перица: Случајност.  
\*Учитељ: А ако падне трећег дана?  
\*Перица: Е па то је већ навика.





### МАТУРАНТИ ПОСЛЕ 27 ГОДИНА

Свака генерација осмака неизмерно се радује прослави мале матуре. Радост, младост, пуно суза и сете на растанку. Шта се после дешава са тим људима, зависи само од тих малих великих матураната.

Један разред једне генерације малих матураната наше школе, која се некада звала “Владимир Назор”, састала се ове сунчане јесени. Сасвим спонтано. После 27 година. Радости, изненађења, доста зрелости и мудрости, овај пут без суза. А међу њима: економисти, правници, учитељи, музичари, фудбалери, аутомеханичари, електричари, комерцијалисти, приватници, службеници, али пре свега, добри и поштени људи.

Амбијент баште михољског лета, тамбураши, песма, боговска храна и пиће допринели су опуштеном и веселом расположењу. А онда навиру сећања из детињства, договштине из незаборавних школских дана уз неизоставне пожутеле дечјим рукописом потписане фотографије.

На растанку загрљаји, пољупци, размењени телефонски бројеви уз обећање да се поново састајемо догодине у исто време, али, овај пут са целом генерацијом ђака пођених пре четрдесет и неку годину.

Тања Гавриловић и Зорица Тмушић, наставнице

# НАШИ ТАЛЕНТИ

Школа „Горња Варош” постигла је невероватне успехе како у спорту (фудбал, одбојка, атлетика, рукомет, кошарка...) тако и у такмичењима из биологије, историје, математике, хемије, немачког и енглеског...

Наставници предају невероватно добро тако да ученици имају прилику да открију своје таленте у којима су надарени за одређене предмете. Такође ученици из прошлих генерација доста прославили школу.

Због историје и самог изгледа и назива школе многи је сматрају неважном и слабог конкурента, међутим она их завава и увек се истакне у најбољем светлу. Оцене ђака из средњих школа који су ишли у „Горњу Варош” показују квалитет школе а самим тим наставника и ученика. Наставници се труде да помогну ђацима да се што боље оријентишу на оно што им најбоље иде и да им учење иде боље и буде занимљивије. "Оцене нису мерило знања" кажу многи наставници и самим тим дају поруку ђацима која ће им касније много користити.

## АТЛЕТИКА

Надарени ђаци који похађају ову школу талентовани су како за школу тако и за спорт. Њихови таленти нарочито се издвајају у краљици свих спортова, атлетици. Деца која се баве овим спортом кренула су са освајањем првог школског а потом и републичког такмичења: Сања Савић, Сергеј Савић, Нађа Радовић, Ива Савић, Ивана Милошевић и многи други. "Док трчиш осећаш се чаробним" - кажу многи атлетичари.

## ОДБОЈКА

Одбојка као тимски спорт тражи заједнички напор. Тим мора да буде јако сложен да би постигли велики успех. Пошто је ово групна игра у њој учествује велики број ученика који заједничким трудом теже добром резултату, а самим тим побољшавају и углед школе. Учеснице које су задњих неколико година такмичиле у одбојци су: Тијана Милошевић, Марија Обрадовић, Милица Обрадовић, Јована Крњаић, Јелена Бошковић, Теодора Грујовић, Ања Будимир и др.

## ФУДБАЛ

Фудбал је код нас најпопуларнији спорт али нажалост није тако популаран женски као што је мушки фудбал. Девојчице које имају велики потенцијал за овај спорт махом не искоришћавају своје таленте, јер немају услове за њихово развиће. Њихова једина прилика да покажу шта умеју јесте учествовање у школском такмичењу из фудбала. Млади таленти овог спорта су, од девојчица: Тијана Ђорђевић, Ива Савић, Нина Јовановић, Јелена Мациров, Анђела Грбовић, од дечака: Никола Пејовић, Марко Арифовић, Горан Васић, Душан Мрђеновић и Растко Ђурић.

## ТАКМИЧЕЊА

Општинско:

**Биологија:** Душан Милић, Тамара Матић, Мања Марјанов и Катарина Николић освојили су друго место.

**Географија:** Тамара Матић (друго место) и Марија Нинчевић (треће место). БРАВО!!!

Ива Савић VIII/3, Теодора Грујовић VIII/3

# Najnovija zrnca znanja

Kada god se latim pisanja ove rubrike, pokušavam da u okeanu matematike pronađem temu blisku svim uzrastima učenika, i čitalaca uopšte. Nadam se da ću ovom temom to zaista i uspeti.

## DIRIHLEOV PRINCIP

Već i najmlađim čitaocima, đacima prvacima, jasan je problem koji je i pred njihovim vršnjakom Peđom. Peđa ima 3 zeca i samo 2 kaveza. Želi da ih smesti u kaveze, i jasno mu je takođe, da u jednom kavezu sigurno mora biti bar 2 zeca. Pa šta je tu problem?

Ako u jednom odeljenju ima 32 učenika, smemo li tvrditi da postoje 2 učenika čija prezimena počinju istim slovom? Naravno! Učenika sa istim prvim slovom prezimena može biti i više od 2, ali želeći da zadatak rešimo u najgorem mogućem slučaju, moguće je da 30 učenika imaju prezimena sa različitim početnim slovom. A dvoje preostalih? Naravno da je za potvrdu tvrđenja dovoljno da u odeljenju ima 31 učenik, jer azbuka ima 30 slova, a učenika je za 1 više.

Ovaj uvod je dovoljan da se upoznamo sa idejom DIRIHLEOVOG PRINCIPA.

Peter Gustav Ležen Dirihle (1805 - 1859), je bio nemački matematičar francuskog porekla. Naslednik je slavnog FRIDRIHA GAUSA, kao profesor na katedri za matematiku Univerziteta u Getingenu. Napisao je brojne radove iz različitih oblasti matematike.

Da bismo pravilno razumeli i dobro rešili navedene, kao i noge druge slične probleme, moramo ih posmatrati kao zadatke logičkog tipa.

Znači, TREBA DOBRO RAZMISLITI!

Od matematičkih znanja nam je potrebno poznavanje formule jedne od najvažnijih u algebri.

$a = b \cdot q + r$ ,  $0 < r < b$  ovom formulom zapisujemo da se pri deljenju broja  $a$  brojem  $b$  dobija količnik  $q$  i ostatak  $r$ .

Pomozimo sada i Peđi. Ako želi da ravnomerno rasporedi zečeve, primetiće da, kad u svaki kavez smesti po jednog zeca, da trećeg zeca mora staviti u kavez gde je već jedan zec. Ukoliko je sva tri zeca smestio u isti kavez, problem je rešio još brže, ili zbog  $3 = 2 \cdot 1 + 1$ , ostatak 1 dovodi u neki od kaveza, bar 2 zeca.

Za utvrđivanje i uvežbavanje ove ideje evo nekoliko lepih zadataka iz raznovrsnih oblasti.

1. Tepih dimenzija 4m X 4m progrizli su moljci i napravili 15 rupa zanemarljive veličine. Može li se iseći komad tog tepiha 1m X 1m, na kojem nema rupa?
2. Neko je po šahovskoj tabli rasuo 129 zrna pirinča. Možemo li tvrditi da na tabli sigurno postoji polje na kojem se nalaze bar 3 zrna pirinča?
3. U nekoj školi ima 400 učenika. Da li nekoga dana u godini rođendan slave neka 2 učenika?
4. Na prvenstvu škole u fudbalu učestvuje 8 ekipa, svaka sa svakom igra po jednu utakmicu. Da li u svakom trenutku takmičenja postoje bar dve ekipe koje su do tada odigrale jednak broj utakmica?
5. (Dogovorimo se, da imenom "Antimagični" kvadrat nazovemo onaj kvadrat kod kojeg su svi zbrovi vodoravno, uspravno i dijagonalno različiti)
  - a) Mogu li se u polja kvadrata 3 X 3 upisati brojevi 1, 2 i 3, tako da svi zbrovi vodoravno, uspravno i dijagonalno budu jednaki?
  - b) Može li se sa brojevima 1, 2 i 3 sastaviti antimagični kvadrat 3 X 3?
6. U jednakostraničnom trouglu stranice 10 cm, na slučajan način je izabrano 5 tačaka. Možemo li tvrditi da među njima postoje bar dve, čije je rastojanje ne veće od 5 cm?
7. Bela ravan je na proizvoljan način poprskana crvenom bojom. Dokažimo da u toj ravni postoje dve tačke iste boje, čije je rastojanje 1 cm.
8. Stranice i dijagonale konveksnog šestougla su obojene jednom od dve boje, plavom ili crvenom. Dokažimo da se tu može uočiti bar jedan trougao čije su stranice iste boje.

Verujem da ćete idejom Dirihleovog principa, bez mnogo muke rešiti ove zadatke. A sada proverite da li ste ih dobro rešili. Evo uputstava i rešenja:

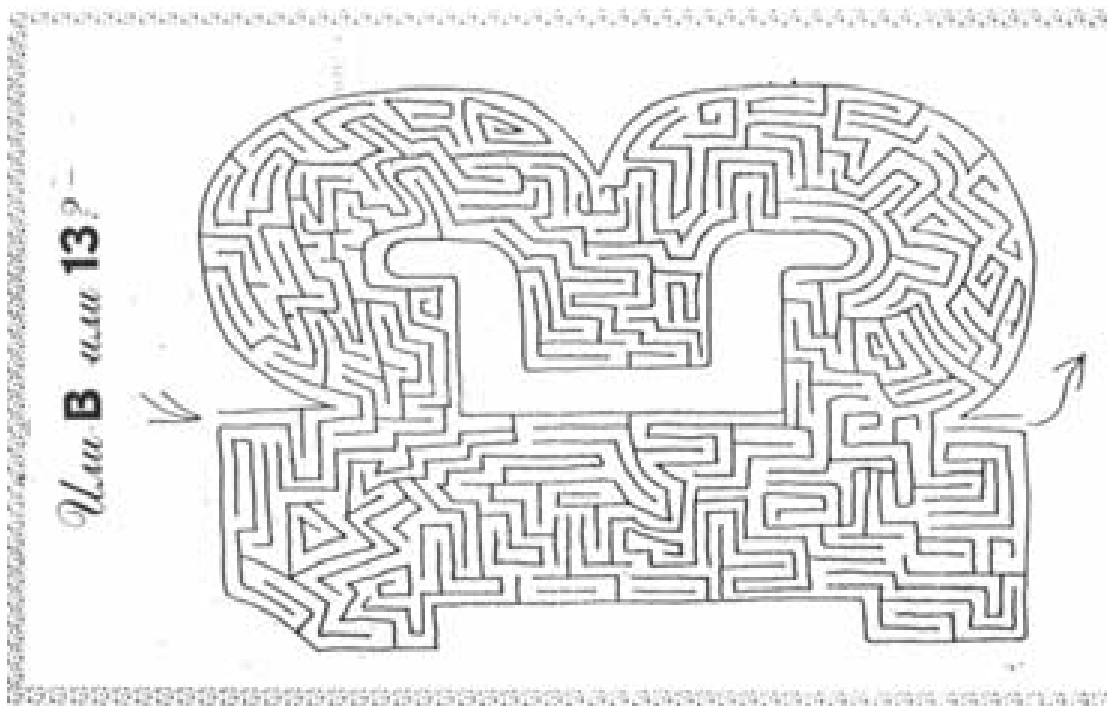
1. Razdelimo tepih na 16 kvadrata 1m X 1m. Na njemu je 15 rupa od moljaca. Neka je, gledano kao najgori moguć način svaka rupa u različitom kvadratu, time je jasno da ostaje jedan kvadrat koji je neoštećen.



2. Ako je na 64 polja rasuto 129 zrna, u takođe najgorem mogućem slučaju po dva zrna su na svakom polju, što čini 128 zrna. A 129. je treće zrno na nekom od kvadrata.
3. Naravno.  $400 = 1 * 366 + 24$
4. Ako je svaka ekipa već odigrala bar po jednu utakmicu, onda je moglo biti odigrano 1, 2, 3, 4, 5, 6 ili 7 utakmica. Kako ima 8 ekipa znači da u najnepovoljnijem slučaju sigurno imamo po jednu ekipu sa različitim brojem odigranih utakmica, a osma ekipa je odigrala neki od navedenih brojeva utakmica za koju već postoji jedna ekipa. Treba razmotriti i drugi slučaj, ako postoji neka ekipa koja još nije odigrala ni jednu utakmicu, tada svakako ne postoji ekipa koja je odigrala sve utakmice. Toznači da je do tog trenutka moglo biti odigrano 0, 1, 2, 3, 4, 5 ili 6 utakmica. Zaključivanje se ponavlja. Opet je 7 varijanti utakmica, a 8 ekipa.
5. a) Ovaj jednostavniji primer ostavljam čitaocima  
b) Nemoguće je! Ukupno je 3 zbir po vertikalama, 3 po horizontalama i 2 po dijagonalama, što je 8 potrebnih zbirova. Međutim, pomoću sabiraka 1, 2 i 3 mogu se napraviti najmanji zbir 1, 1, 1, što je 3, i ostali do najvećeg 3, 3, 3, što je 9, pa su zbrojevi 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, ukupno 7 različitih brojeva, a neophodno je različitih 8.
6. Podelimo jednakostranični trougao srednjim linijama na podudarne trouglove stranice 5 cm. Ima ih 4. Ako sada 5 tačaka treba da rasporedimo u 4 trougla, jasno je da će se u jednom trouglu sigurno naći dve tačke, pa će rastojanje među njima biti manje ili jednako 5 cm.
7. Uočimo na crveno-beloj ravni tačke A i B na rastojanju od 1cm. Ako su one istih boja, dokaz je završen. Ako su različitih boja uočimo tačku C, tako da trougao ABC bude jednakostraničan. Na osnovu DIRIHLEOVOG PRINCIPA (3 tačke, 2 boje), bar dva od tri temena tog trougla morju biti iste boje, a rastojanje među njima je 1 cm.
8. Iz svakog temena šestougla polazi 5 duži. Pet duži, dve boje, po DIRIHLEOVOM PRINCIPU, bar tri moraju biti iste boje. Neka su to duži AC, AD, AE i neka one budu crvene. Ako je i CD crvena, dokaz je završen. Ako je CD plava, uočićemo slučaj kada je i DE plava (jer ako je DE crvena, onda je trougao ADE crveni), dakle CD plava, DE plava, ostaje još da razmotrimo šta je sa CE. Ako je CE crvena, crveni trougao je ACE. Ako je CE plava, plavi trougao je CDE. Razmatranjem svih slučajeva dokaz je završen.

NADAM SE DA NA KRAJU OVE PRIČE MOŽEMO ZAJEDNO ZAKLJUČITI DA ZADACI KOJI SE MOGU REŠAVATI UZ POMOĆ DIRIHLEOVOG PRINCIPA, NE ZAHTEVAJU NEKA SPECIJALNA MATEMATIČKA ZNANJA, NA PRVI POGLED SU VEOMA NEOBIČNI, A ČESTO I TEŠKI. MEĐUTIM AKO PRAVILNO PROTUMAČIMO ZADATAK, DOBRO RAZMISLIMO I POSTUPNO LOGIČKI RASUĐUJEMO, USPEŠNO ĆEMO REŠITI ZADATAK, ŠTO ĆE NAM PRIČINITI POSEBNO ZADOVOLJSTVO.

*Ružica Kljajević, Nastavnik matematike*



# ИНТЕРВЈУ СА НАСТАВНИКОМ ИСТОРИЈЕ



Као и у сваком издању нашег часописа, и овај пут имамо могућност да интервјуишемо неког наставника, по нашем избору, овог пута је то био наставник историје, Љубинко Вуковић.

**- Какви сте Ви били када сте били мали?**

- Нисам био мирно дете... Рано сам научио да пливам и возим бицикл. Први сам отварао сезону купања и већи део времена проводио ван куће. Чак сам и пропадао кроз залеђену реку, био сам несташан.

**- Шта вас је интересовало?**

- Интересавало ме је све ван школе, спорт ме није много занимао, али сам био у екипи са којом сам постигао прво место на школском такмичењу у одбојци. Од спортова ме је занимала кошарка, међутим, филмови и музика су будили велико интересовање у мени.

**- Чиме сте хтели да се бавите када сте били млади ?**

- Не сећам се баш, али може да се каже да сам хтео да будем новинар.

**- Који вам је био омиљени, а који најгори предмет?**

- Омиљени предмет ми је био српски, књижевност, а најгори хемија.

**- Зашто сте баш хтели бити наставник историје?**

- Ко каже да сам хтео? ☺ Студирао сам добар факултет, нисам размишљао да ћу радити други посао, осим овог.

**- Да ли сте се много променили од почетка радног стажа па до сад?**

- То вам може рећи неко други, али мислим да нисам, међутим човек није камен, па се наравно донекле мења током времена.

**- Да ли волите да проводите своје време са ђацима из школе?**

- Да ли волим то ђаци требају да кажу, али највећи део времена проводим са њима. По мишљењу ђака, мислим да, да.

**- Колико вам је тешко пао одлазак ваших ученика?**

- Нисам мислио до краја да ће ми то пасти тако тешко, јесам се расплакао, али и мушкарци плачу.

**- Да ли верујете у смак света?**

- Не верујем .

**- И за крај, који је ваш животни мото?**

- "Једноставно живети, високо мислити." - Ганди

Мања Марјанов VIII/1

Андријана Костић VIII/1

# НЕЗАБОРАВНА ЕКСКУРЗИЈА

Знате ште је деци најбоље у школи? Наравно екскурзија! Октобар смо једва дочекали и ту МАТУРСКУ ЕКСКУРЗИЈУ! Ишли смо на Златибор са посетом манастирима и Сирогојну. Наша осећања су била помешана. Борили смо се између осећања да смо последњи пут у овом саставу и да то време морамо провести што квалитетније и обавеза да на том путу нешто научимо. Док је у аутобусу трајала врхунска забава у виду истине-изазова, вицева и зезања, наставница је прекинула нашу забаву речима: „Децо идемо у манастир Благовештење!“ Док смо у миру ишли према најлепшем манастиру Овчарско-Кабларске регије, нисмо престајали да се дивимо том храму подигнутом 1600. Године. Манастир поседује један од најлепших иконостасарске уметности и заузима централно место у храму. Привучен том лепотом, ту се замонашио наш покојни патријарх Павле. Манастир је окружен прелепом природом. Ту смо уживали у прелепом погледу са манастирске висоравни, али смо морали даље да кренемо према Сирогојну. Сирогојно је етно-село у близини Златибора уређено тако да очува успомену на старо Златиборско село. То је скупина кућа и помоћних кућица које изгледају исто као што су изгледале у 19. Веку. У кућама је централни део огњиште где су се породице окупљале и где су доносиле важне одлуке. Сирогојно је познато и по плетилима које су својим ручним радовима од вуне, капама, капутима, шаловима... прославили Сирогојно и Златибор, како у Србији, тако и у свету. Напустили смо Сирогојно видно уморни али и задовољни јер смо заједно сазнали нешто ново из српске историје.

После узбудљиве хотелске дискотеке и скоро непреспаване ноћи, ујутро смо кренули у нове авантуре. Стигли смо на Мокру Гору. Посматрајући околне узвишице са Међавника, нисмо престајали да се дивимо лепотама тог ПАРКА ПРИРОДЕ и ДРВЕНГРАДУ, етно-села које је наш познати редитељ Емир Кустурица направио на Међавнику. Ту су галерија, биоскоп, библиотека, хотел, ресторан, посластичарница и још много тога. И ту смо остали без даха али нас је наставница опеменула да идемо даље. Е, то је већ шлаг на торту – ШАРГАНСКА ОСМИЦА. Шарганска осмица је нешто најзанимљивије на овом путу. Возили смо се парним возом Ћира који је раније био у употреби. Воз иде кроз планину која има пуно кривина и својом путањом прави осмицу, па је по томе добила назив. На тренутак смо се вратили у прошлост и замислили како су се наши преци возили у тим прелепим возовима са дрвеним клупама и пећима на дрва у вагону.

Прелепи предели Србије, манастири и задужбине остали су за нама, а најлепше успомене са ове МАТУРСКЕ ЕКСКУРЗИЈЕ остаће ЗАУВЕК у нашем сећању!!! ☺

Ања Вељановски VIII/1

